

PATHFINDER

Číslo 3 roku 2009

Oddíl Hustolesáci

Pozvánka na Stezku písmáků

Znáš bezvacity?

Historie KP - 3. díl

Silvestr Jižního kříže

STEZKA PÍSMÁKŮ 10. ROČNÍK

SOUTĚŽÍŠ RÁD?

ZNÁŠ BIBLI?

CHCEŠ STRÁVIT ČAS S KAMARÁDY?

PROVĚŘ SI SVÉ ZNALOSTI...

VÍCE INFORMACÍ NA WWW.PATHFINDER.CZ

KONTAKTNÍ OSOBA: DAVID ČANČÍK – MOBIL 603 385 241; E-MAIL: CANCIK@PATHFINDER.CZ

**PRO HOLKU, KLUKA JAKO JSI TY,
JE TADY MĚSTO BEZVACITY.
ZAVÍTEJ DO NĚJ, NAJDI SI BYT,
PAK VYJDI DO ULIC A ZAČNI ŽÍT.**

WWW.BEZVACITY.CZ

HISTORIE KP

Pokračování z minulého čísla...

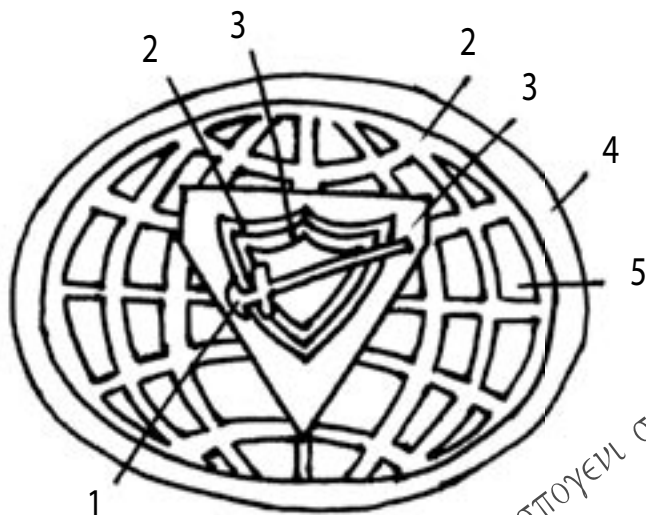
Na podporu programu mladší mládeže u Generální konference v roce 1920 povolala tato Harriet Holdovou do oddělení Misijních dobrovolníků (MV). Jako tajemnice tohoto oddělení prosazovala zájmy společenství Mladších misijních dobrovolníků (JMV) ve sborech a na školách. V organizaci programu JMV zavedla stupně: Přítel, Druh a pro absolventy těchto stupňů byly navrženy zvláštní nášivky. Roku 1928 dosadil C. Laster Bond Harriet jako tajemnici Asociace MV s odpovědností za JYM (Službu mladší mládeži).

C. L. Bond byl velký vůdce. Během jeho služby v letech 1928–1946 byl přidán třetí stupeň Kamarád a byl také vytvořen a rozvinut systém výuky vedoucích, tzv. Master Guide, pro nějž napsal první manuál pro práci s dětmi v této oblasti. Tento program měl již v roce 1931 první absolventy. Zavedl MV honors (pocty – odborky) do programu činnosti MV. V té době se nazývaly Vocational Merits (talentové vlastnosti). Vývoj programů odborek v sobě odráží zájmy mladých lidí, kteří jsou v různých časových a věkových údobích různé. Původně se začínalo se 69 odborkami. V současné době jich je 220.

Pokračování v příštím čísle...

K4, REDAKČNĚ UPRAVENO

Znáš tento symbol? Dokážeš jej správně vybarvit?
Pokud nevíš jak na to, použij klíč okolo obrázku.

A α
C κ
D δ
E ε
H Δ
I ι
J γ
L λ
M μ

N ν
O ο
P π
R ρ
S σ
T τ
U υ
V ω
Z ζ

ΣΠΟΓΕΥΙ ΣΕ ΣΩΕΤΕΜ

1 μοδρα 2 ζλυτα 3 κερωνα 4 τμαωε Δνεδα 5 σωετλε Δνεδα

TIGER, DETI A JAHODY

„Horský vodca prenasledovaný tigrom dobehol na okraj útesu. Beda! Keď sa obzrel, uvidel tigra pripraveného na smrtiaci skok. Tu si všimol lano, ktoré viselo cez útes. Chytil sa ho a rýchlo rúckoval preč z dosahu tigrích pazúrov. Uf, bolo to len tak, tak. Potom sa pozrel dole a sto päťdesiat metrov pod sebou uvidel ostré balvany v opustenom lome. Keď sa pozrel hore, stále tam na neho čakal tiger. Najhoršie bolo, že pod jeho váhou sa začalo staré lano trhať a povolovať. Čo teraz?

Kúsok od seba uvidel na výčnelku zrelú jahodu. Odtrhol ju, zjedol a povedal si: „Takú dobrú jahodu som ešte v živote nejedol!“

Možno sme príliš pohltení starosťami o balvany pod sebou – o budúcnosť, ktorá nevyzerá lákavo či sľubne. Sme pohltení útekom pred tigrom, starosťami o seba a o minulosť. Veľmi ľahko podľahneme životu sústredenému na seba. Moje problémy, povinnosti, starosti či rozptýlenie. Prichádzame o jahody, ktoré nám Boh neraz dáva – stačí prekonať strach a obavy, odrhnúť a jesť.

Aké by to bolo, ísť na návštevu rodiny s deťmi bez sladkostí. Pri jednej návšteve som vstúpil do detskej izby, kde sa na zemi hral s autičkami trojročný Janko. Klakol som si k nemu a povedal: „Ahoj Janko! Ktoré autičko je najrýchlejšie?“ Janko sa pozrel na mňa, jeho tvár bola ako z kremeňa. Privrel oči, hľadel akoby mieril z revolvera – a vystrelil otázku: „Kde máš sladkosti?“

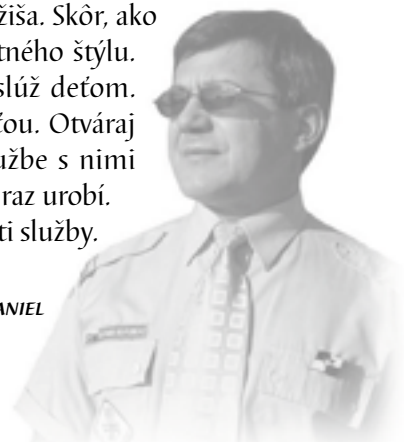
Och, svätá prostota! Deti sa netrápia otázkou, ako si budú druhí vykladať ich správanie, či ich niekto za ich konanie odmení zlatými hviezdčkami. Nevymýšľajú, ako by na seba upúťali pozornosť. Netrápia sa svojím postavením, pozíciou, vzdelaním, intelektom, charakterom, prednosťami. Chcú sa radovať zo sladkostí, ktoré dostávajú.

Boh nám dáva jahody, príležitosť pracovať s deťmi. Čo krajšie či sladšie môže byť, ako spolupracovať na záchrane Božích detí. Takýchto ochotných ľudí je čoraz menej. Ak o tom vážne uvažuješ, ver, že Boh ťa volá do služby. Sústreďuješ sa len na tigra a ostré balvany? Vezmi si jahodu, ktorá sa ti ponúka a zjedz ju, uvidíš ako úžasne sladko chutí. Staň sa pre deti vodcom. Môžeš sa zapojiť do prípravy, do vodcovských kurzov. Príď medzi nás, aspoň to skús, ochutnaj... Získaš dôležitú skúsenosť pre dobré rozhodnutie.

„Máš sladkosti?“ Pre deti je zaujímavá sladkosť. Oni túžia jesť sladkosť Božieho kráľovstva, aj keď to tak zjavne nedávajú najavo. Aj oni potrebujú prijať Ježiša. Skôr, ako ich srdce zarastie burinou a krikmi sebeckta či hrišneho životného štýlu. Prestaň sa už považovať za dôležitého – staň sa dieťaťom a slúž deťom. „Máš sladkosti?“ Ježiš v tvom srdci je tou ozajstnou sladkosťou. Otváraj deťom dvere Božieho kráľovstva. Pozývaj ich, aby si im v službe s nimi a pre ne ukázal, aký je Boh úžasný, čo urobil, čo chce urobiť a čo raz urobí.

Ak si dočítal až do konca, určite si uvažoval aj o tejto možnosti služby. Je to skutočne jahoda. Ochutnaj ju teraz, nie neskôr.

DANIEL

BIBLIČKÁ HÁDANKA

Tento příběh se odehrál v době, kdy byl izraelský národ rozdělený na dvě části. Ta severní část se jmenovala Izrael a ta jižní část Judsko. Všude kolem nich žily národy, které uctívaly různá božstva a které velmi rády bojovaly o moc s okolními národy.

My navštívíme Judsko. Zrovna nastoupil na trůn nový král (bylo to ve třetím roce králování krále Hóšey v Severním království). Bylo mu 25 let a miloval Hospodina. Po dlouhé době mělo Judsko krále, který chtěl lid vést k Hospodinu. Král ze všeho nejdřív odstranil z celého království sošky, bůžky a oltáře patřící pohanským bohům. Hospodin byl s ním. Všechno, co dělal, se mu dařilo. Dokonce se vzepřel i tomu největšímu nepříteli – asyrskému králi. Jenže to se nelíbilo asyrskému králi a zaútočil na Samaří, oblehl je a odvedl lid do zajetí.

Po delší době asyrský král znovu vpadl do Judska a tentokrát se zmocnil všech opevněných měst. Judský král se snažil lid povzbudit, aby se modlili k Hospodinu a věřili, že je Hospodin zachrání. Snažil se všemožnými prostředky jednat s asyrským králem, ale nebylo to jednoduché.

Jednou přijeli do země služebníci asyrského krále a začali volat na krále a všechny lid Judska. Vysmívali se mu. Kde prý bere tolik jistoty, že se nevzdá, ale pořád se brání? Koho prý má za pomocníka? Nikdo prý není tak silný, aby se mohl postavit Asýrii! Posmívali se mu, jak může pořád věřit, že je Hospodin zachrání. A potom začali volat na zbytek judského obyvatelstva, že je král jen podvádí, ať ho už neposlouchají. Stejně je nedokáže zachránit. Dokonce lidu nabídli dohodu, aby odešli do Asýrie, kde se jistě budou mít lépe.

Judský král byl smutný a zoufalý. Modlil se k Hospodinu. Dokonce poslal své služebníky k proroku Izajášovi, aby mu vyřídili, co se stalo a jak hrozné to bylo. Oba se modlili. Hospodin jim dal útěchu, že nezustane nepotrestaný ten, který uráží Hospodina a sám se nade všechny povyšuje. Potom jim zaslíbil, že ti, kdo vyvázli, budou konečně moci znovu růst. A král Asýrie se už nevrátí.

Judský král však smrtelně onemocněl. Přišel k němu prorok Izajáš se zprávou od Hospodina, aby napsal závět, protože se blíží jeho konec. Král se ale nechtěl vzdát. Padl na kolena, modlil se a plakal. Prorok Izajáš ještě nestihl ani odejít a už se znovu vracel ke králi s novou zprávou od Hospodina. Hospodin vyslyšel prosby krále, uzdravil ho a dal mu ještě dalších patnáct let života.

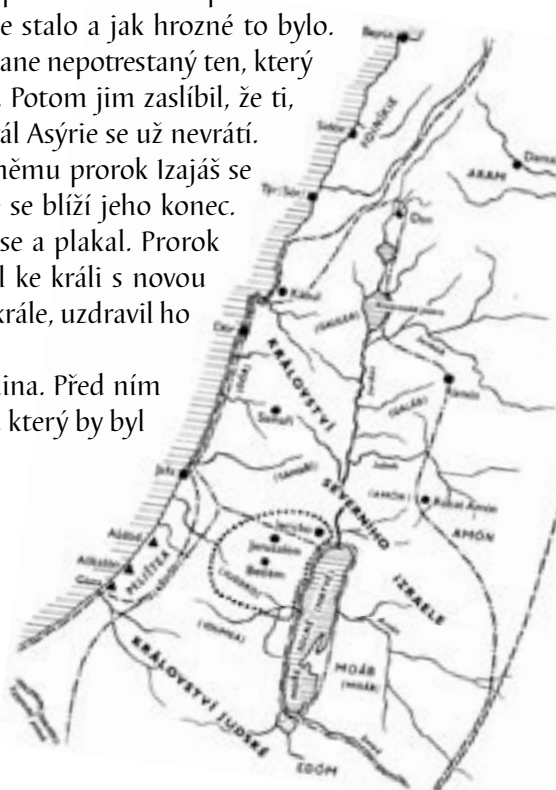
Tento král vládl Judsku 29 let. Doufal v Hospodina. Před ním ani po něm už nepovstal v judském království král, který by byl jemu podobný.

Jak se jmenoval judský král?

Jak se jmenoval asyrský král?

Jak to dopadlo s Izraelci v zajetí?

JADV

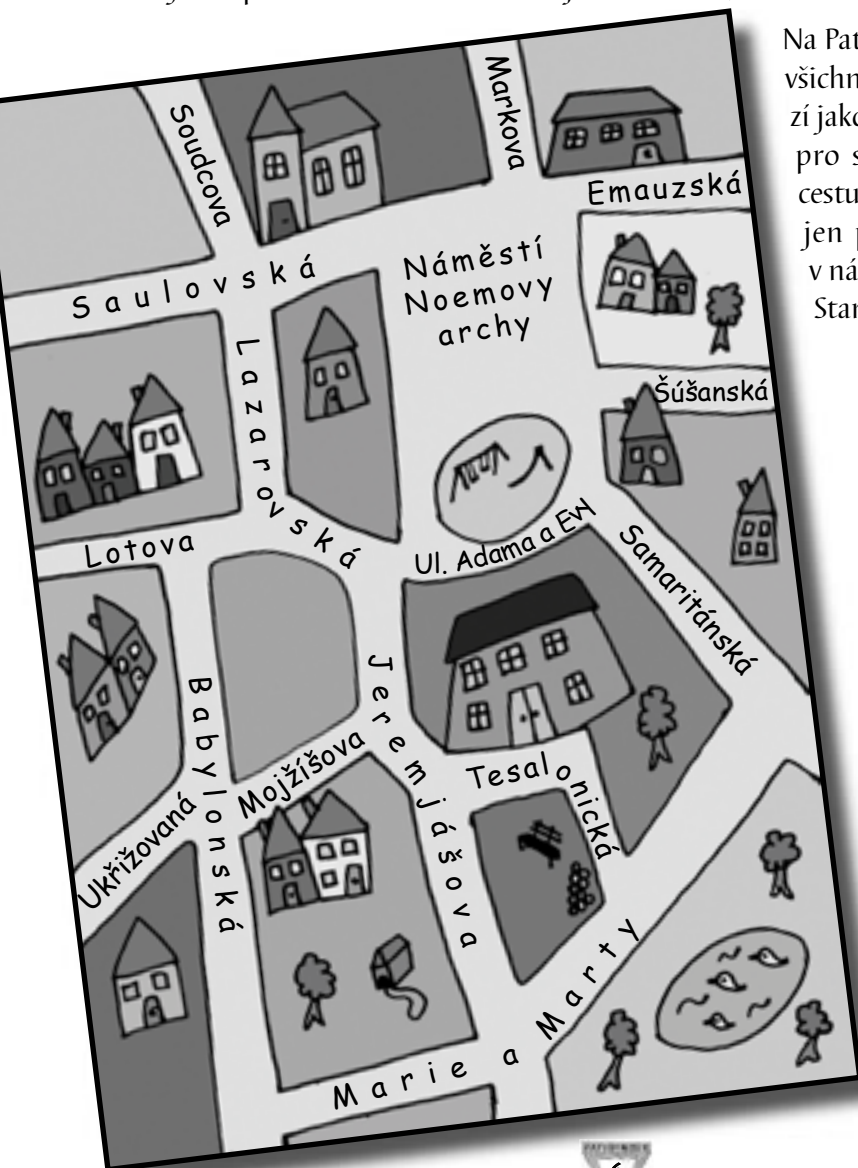
Štěpán, Jirka a Ema jsou kamarádi. Poznáš, kde kdo bydlí?

Všichni tři chodí do stejné školy. Škola je velká budova. Má hodně oken a největší dveře v okolí. Jirka to má do školy nejbliže. Zas to má ale nejdál na Pathfindera a do sboru. Budova sboru vypadá jako kostel a každý ji hned pozná. Na Pathfindera chodí do klubovny. Ta je nedaleko sboru ve velké budově. Má tři okna vedle sebe a to prostřední okno je jejich klubovna.

Štěpán bydlí v domku na rohu náměstí. Z okna svého pokoje vidí na celé náměstí, školu a dětské hřiště, které má přímo před domem.

Jirka bydlí v domku s velkou zahradou. Mají psa. Hned vedle bydlí jeho babička.

Ema bydlí v prostředním domku. Je nejmenší v ulici, ale Emě to nevadí.

Na Pathfindera jdou většinou všichni tři spolu. Ema vychází jako první a cestou se staví pro své kamarády. Najdeš cestu, kudy chodí? Jdou však jen po ulicích, které mají v názvu něco společného se Starým zákonem.

JA DV

SILVESTR JK 2008/2009

V úterý 30. 12. 2008 jsme se začali pomalu sjíždět do Strašic. Okolo 20. hodiny jsme byli všichni na místě a začala ta „pravá silvestrovská zábava“. Začali jsme se učit některým dosud neznámým hrám. Nejoblíbenější ze všech byl „macháček“. Později se stal hlavní hrou celého silvestra. V soutěži šlo o to, kdo hodí kostkou větší počet a následně vypije více vody. Druhý den k poledni – hned po probuzení – jsme pokračovali v hrách a odpoledne probíhala „přednáška“ o Rumunsku, jelikož tam s námi byl Lukáš, který tam chodí do školy. Lukáš měl velké problémy s drogami a nyní je tam na odvykací kúře. Večer jsme hráli hry až téměř do půlnoci. Pak se nalévalo „šampaňské“. Přesně o půlnoci, po společném připitku, jsme si navzájem popřáli šťastný nový rok.

Potom jsme se vypravili na nedaleký kopec, odkud byl krásný výhled na ohňostroj. Protože jsme měli celkem dost rachejtli, petard a všemožných dělobuchů, rádi jsme se připojili. Po návratu do chaty jsme hráli hry až do šesti do rána a pak bylo načase jít si na pár hodin lehnout.

Bylo by škoda Nový rok prospat, a tak jsme vyrazili do nedalekých Hodějovic na zamrzlý rybník, kde jsme trávili tolik času, dokud jsme se mohli hýbat. Večer přijel Vašek V., takže hned bylo ještě veseleji. Vypravili jsme se na večerní bruslení. Kolem rybníka se rozsvítila světla. Bylo to jako na stadionu. A pak už se na chatě zase jen hrálo, jedlo cukroví a povídali jsme si všemožné historky. Potom jsme se rozloučili s Vaškem a pustili si film. Šli jsme spát na naše poměry docela brzy – už ve 2.00 h, jelikož se ráno mělo na naše poměry vstávat velice brzy – už v 9.00 h. Jeli jsme do bazénu do Horažďovic trochu se opláchnout po bruslení, protože na chatě byla tak ledová voda, že se nám nechtělo skoro ani mýt si ruce. Lukáš musel odjíždět zpátky na školu, a tak jel už v pátek. Večer jsme hodně zpívali, pustili si film nebo dva a šli brzy spát. Ráno jsme se vybatolili až k poledni a Dawy měl zamyšlení. Dokonce jsme si také rozdali novoroční verše. Mělo to krásnou sváteční atmosféru, protože všichni byli oblečení jako do sboru. Večer jsme napustili balónky heliem, napsali na ně svoje starosti, přání atd. a vypustili je ven.

Druhý den ráno okolo poledne odjelo první auto s osádkou zpět domů. Společně jsme prožili moc fajn chvíle a jsem vděčný Bohu i celému Jižnímu kříži, že jsme tam mohli být všichni spolu a užít si to.

JAKUB

HUSTOLESÁCI

Ahoj všem! Děkujeme za možnost krátce se představit, pojdme na to...

Baví nás chodit po vlastních, většinou s bágem na zádech... Chodit po lesní cestě, nejlépe po té nevyšlapané a v pořádně hustém lese... Tady se také cítíme nejlíp... Máme rádi šumění stromů a hvězdy v noci, kdy na ně mžouráme ze spacáků. Jdeme skoro do všeho, ale nejradyji hrajeme hry, kdy je potřeba se prodírat křovím, plazit se po zemi, utíkat jako o život – kdy si člověk občas něco roztrhne, slušně se zašpiní. Rádi lezeme na skály a možná ještě raději švilhem slaňujeme. U kytary zpíváme naplno a nejradyji snad Báječnej bál. Baví nás vůně ohně a chutná nám opečený chleba. Posledním naším přisvojeným objevem je sbírání tzv. kešek (geocaching) – pokladů na málo přístupných místech. Potřebuješ k tomu GPS či mapu a taky hodně bystré oči, občas během pátrání rozluštíš i šifru. Máme rádi dobrodružství a držíme při sobě.

ZA HUSTOLESÁKY TRIK

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

Redakce: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno – Černovice

e-mail: advent@pathfinder.cz